

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 83/20
Λουξεμβούργο, 8 Ιουλίου 2020

Απόφαση στην υπόθεση T-429/18
BRF και SHB Comércio e Indústria de Alimentos κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή που ασκήθηκε από δύο εταιρίες παραγωγής κρέατος της Βραζιλίας με αίτημα την ακύρωση του κανονισμού, συνεπεία του οποίου απαγορεύθηκε, για λόγους δημόσιας υγείας, η εξαγωγή προς την Ένωση συγκεκριμένων προϊόντων ζωικής προελεύσεως προερχόμενων από εγκαταστάσεις που ανήκουν στις εν λόγω εταιρίες παραγωγής

Οι εν λόγω εταιρίες παραγωγής ανήκουν σε έναν από τους μεγαλύτερους παγκόσμιους εξαγωγείς προϊόντων ζωικής προελεύσεως με προορισμό την αγορά της Ένωσης

Οι εδρεύουσες στη Βραζιλία εταιρίες BRF SA (BRF) και SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA (SHB) ανήκουν στον όμιλο BRF capital, έναν από τους σημαντικότερους παραγωγούς και διανομείς κρέατος και προϊόντων με βάση το κρέας σε παγκόσμιο επίπεδο. Το 2017, το 38 % περίπου των συνολικών εισαγωγών κρέατος πουλερικών από τη Βραζιλία με προορισμό την αγορά της Ένωσης εξήχθη από τον όμιλο αυτό μέσω των BRF και SHB. Δώδεκα εγκαταστάσεις που ανήκουν στις δύο αυτές εταιρίες περιλαμβάνονταν, έως το 2018, στους καταλόγους των εγκαταστάσεων τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως των οποίων μπορούν να εισάγονται στην Ένωση¹.

Με εκτελεστικό κανονισμό που εξέδωσε η Επιτροπή τον Μάιο του 2018², οι εν λόγω δώδεκα εγκαταστάσεις διεγράφησαν από τους καταλόγους με την αιτιολογία ότι οι αρχές της Βραζιλίας δεν παρείχαν, ως προς τις συγκεκριμένες εγκαταστάσεις, τις απαιτούμενες εγγυήσεις σε σχέση με την τήρηση των σχετικών με τη δημόσια υγεία κανόνων όσον αφορά την εισαγωγή των επίμαχων προϊόντων. Συγκεκριμένα, κατά τον ανωτέρω εκτελεστικό κανονισμό, κατόπιν ελέγχων, είχε διαπιστωθεί η παρουσία σαλμονέλας στο κρέας πουλερικών και στα παρασκευάσματα με βάση το κρέας πουλερικών που προέρχονται από τις εγκαταστάσεις αυτές. Επιπλέον, κατά τον ίδιο κανονισμό, τον Μάρτιο του 2018 είχαν διαπιστωθεί επίσης περιπτώσεις απάτης στη Βραζιλία, σε σχέση με την πιστοποίηση των εργαστηρίων για το κρέας και τα προϊόντα με βάση το κρέας που εξάγονται στην Ένωση.

Οι BRF και SHB άσκησαν προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού.

¹ Οι κατάλογοι αυτοί καταρτίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 854/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ 2004, L 139, σ. 206). Βάσει του κανονισμού αυτού, η εισαγωγή προϊόντων ζωικής προελεύσεως στο έδαφος της Ένωσης αποτελεί αντικείμενο ενός συστήματος με καταλόγους σε δύο επίπεδα: έναν κατάλογο της Επιτροπής όπου περιλαμβάνονται οι τρίτες χώρες τις οποίες αυτή θεωρεί ικανές να παράσχουν ορισμένες εγγυήσεις συναφώς και έναν κατάλογο που καταρτίζεται από την αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας όπου περιλαμβάνονται οι εγκαταστάσεις ως προς τις οποίες η εν λόγω αρχή παρέχει ειδικές εγγυήσεις, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η εποπτεία εκ μέρους επίσημης υπηρεσίας επιθεώρησης η οποία έχει την εξουσία να απαγορεύει την εξαγωγή προς την Ένωση σε περίπτωση μη τήρησης των απαιτήσεων αυτών. Το ως άνω σύστημα σε δύο επίπεδα αποσκοπεί στο να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εκτιμήσει εάν οι αρμόδιες αρχές της τρίτης χώρας παρέχουν τις εγγυήσεις που απαιτεί το δίκαιο της Ένωσης. Η εξουσία της Επιτροπής να τροποποιεί τον κατάλογο των εγκαταστάσεων των τρίτων χωρών, τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως των οποίων μπορούν να εισάγονται στην Ένωση, συνιστά μέτρο διασφάλισης το οποίο επιτάσσει η ως άνω κατανομή καθηκόντων.

² Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/700 της Επιτροπής, της 8ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση των καταλόγων των εγκαταστάσεων τρίτων χωρών, από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές συγκεκριμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης, όσον αφορά ορισμένες εγκαταστάσεις από τη Βραζιλία (ΕΕ 2018, L 118, σ. 1).

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή των BRF και SHB.

Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί, ειδικότερα, ότι η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς τον εκτελεστικό κανονισμό.

Υπογραμμίζει συναφώς, αφενός, ότι, αντιθέτως προς τους φορείς εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεων της Ένωσης που έχουν λάβει έγκριση, οι εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο των εγκαταστάσεων τρίτων χωρών των οποίων τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως μπορούν να εισαχθούν στην Ένωση δεν είναι φορείς ατομικού δικαιώματος εξαγωγής, το οποίο έχει απονεμηθεί δυνάμει του δικαίου της Ένωσης. Αφετέρου, ούτε η Επιτροπή ούτε τα κράτη μέλη διαθέτουν εξουσία επιβολής έναντι εγκαταστάσεων ευρισκόμενων εκτός Ένωσης ή έναντι τρίτων χωρών, οι οποίες δεν υπόκεινται άμεσα σε υποχρεώσεις που επιβάλλει το δίκαιο της Ένωσης. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων και δεδομένου ότι ο σκοπός του κανονισμού 854/2004 είναι η διαφύλαξη της δημόσιας υγείας, η Επιτροπή είναι ελεύθερη να ορίζει το κατώτατο όριο αξιοπιστίας των εγγυήσεων που παρέχουν οι αρμόδιες αρχές τρίτης χώρας σε ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο, δυνάμει συνεπώς ακόμη και να απαιτεί σχεδόν άψογες επιδόσεις από τις αρμόδιες αρχές των τρίτων χωρών.

Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι η Επιτροπή εξέθεσε επαρκώς κατά νόμον, στον εκτελεστικό κανονισμό, τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι οι αρχές της Βραζιλίας δεν παρείχαν πλέον, όσον αφορά τις συγκεκριμένες εγκαταστάσεις, τις εγγυήσεις που προβλέπει ο κανονισμός 854/2004. Η Επιτροπή υπογράμμισε, ειδικότερα, ότι έρευνες σχετικά με περιπτώσεις απάτης που διαπιστώθηκαν στη Βραζιλία τον Μάρτιο του 2018 κατεδείκνυαν ότι δεν υπήρχαν επαρκείς εγγυήσεις ώστε να γίνει δεκτό ότι οι εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες εταιρίες και διεγράφησαν από τους καταλόγους πληρούσαν τις απαιτήσεις της Ένωσης. Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η ίδια η φύση της επίμαχης απάτης, η οποία αφορά την πιστοποίηση των εργαστηρίων για τα κρέατα, συμπεριλαμβανομένου του κρέατος πουλερικών, και για τα προϊόντα με βάση το κρέας που εξάγονται στην Ένωση, είναι ικανή να κλονίσει την αξιοπιστία των εγγυήσεων που οι αρχές της Βραζιλίας πρέπει να παρέχουν βάσει του κανονισμού 854/2004, γεγονός το οποίο καθιστά τα προερχόμενα από τις εγκαταστάσεις αυτές προϊόντα ικανά να αποτελέσουν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Το Γενικό Δικαστήριο προσθέτει ότι, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού περί προστασίας της ανθρώπινης υγείας, η Επιτροπή έχει την εξουσία να αντιδράσει στις συγκεκριμένες υπόνοιες απάτης σχετικά με την πιστοποίηση προϊόντων όταν οι υπόνοιες αυτές δημιουργούν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συστημική ικανότητα των αρχών της τρίτης χώρας να παράσχουν τις εγγυήσεις που προβλέπει ο κανονισμός 854/2004, χωρίς να αναμείνει το οριστικό αποτέλεσμα των ερευνών αυτών.

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, οι εκτιμήσεις της Επιτροπής σε σχέση με την υπόθεση απάτης που συνδέεται με την πλαστογράφηση πιστοποιητικών των εργαστηρίων της Βραζιλίας αρκούν για τη στήριξη της αποφάσεώς της. Η Επιτροπή εξέθεσε στον εκτελεστικό κανονισμό ότι πλείονα στοιχεία έδειχναν ότι δεν υπήρχαν επαρκείς εγγυήσεις ώστε να γίνει δεκτό ότι οι εγκαταστάσεις των δύο προσφευγουσών εταιριών πληρούσαν τις απαιτήσεις της Ένωσης, με αποτέλεσμα τα προϊόντα που προέρχονταν από τις εγκαταστάσεις αυτές να μπορούν να αποτελέσουν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Συγκεκριμένα, δύο έλεγχοι που διενεργήθηκαν από την Επιτροπή στη Βραζιλία κατέδειξαν συστημικές ελλείψεις οφειλόμενες σε δυσλειτουργίες των αρμοδίων αρχών. Επιπλέον, τα έγγραφα από τις έρευνες σε εθνικό επίπεδο υποδηλώνουν ότι πρόκειται περί περιπτώσεων εκτεταμένης απάτης με τη συμμετοχή ανώτερου προσωπικού και τη γνώση μελών του διοικητικού συμβουλίου των δύο προσφευγουσών εταιριών. Τα έγγραφα αυτά κάνουν λόγο για πρακτικές εντός του ομίλου στον οποίο ανήκουν οι δύο αυτές εταιρίες, με σκοπό την υπονόμηση του δημοσίου συστήματος υγειονομικών ελέγχων μέσω πλαστογραφημένων πιστοποιητικών. Η Επιτροπή δεν έσφαλε επομένως ούτε ως προς την έκταση της απειλής που συνιστά μια τέτοια συμπεριφορά ούτε, κατά συνέπεια, ως προς την έλλειψη αξιοπιστίας των εγγυήσεων που παρείχαν οι αρχές της Βραζιλίας ακριβώς κατά αυτού του είδους απειλών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών και δέκα ημερών από της κοινοποίησώς της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582